

దిద్దుబాటు

రూత్రి తొమ్మిది దాటింది. చెన్నకేశవరెడ్డి అంకమ్మ గుడి దగ్గర మరికి కాలువ వంతెన మీద కూర్చుని వున్నాడు. రోడ్డు నిర్మానప్యంగా వుంది. అప్పుడప్పుడూ ఒక సూటురో, సైకిలో పోతూవంది. అంకమ్మ గుడిలో గూడా ఎవరూ లేరు. సింహద్వారానికి తాళం వేసుకుని వెళ్లిపోయాడు హజారి. గుడి ప్రాంగణంలో తాతలనాచి రావి చెట్టు, దాన్ని పెనవేసుకుని పెరిగిన వేప చెట్టు - దూరం నుంచి చూస్తే భయం గొల్లు తూ ఉంటాయి. బాగా చీకటి పడిన తర్వాత ఆ చెట్టు సీడలో రోడ్డు మీద నడవడానికి జనం జంకు తూ వుంటారు. గుడి గోడల మీద మెడలో పుర్మిల దండ, చేతిలో ఖడ్డం పట్టుకుని, ఎర్రటి నాలుక చాచిన అంకమ్మ బొమ్మ భీతి గొల్లుతూ వుంటుంది.

ఆమావాస్య చీకటి. నిర్మానుప్యమైన అక్కడ వంతెన మీద కూర్చుని సిగరెట్ తాగుతున్న చెన్నకేశవరెడ్డి మనసులో ఆందోళన చెలరేగుతూ వుంది. మాటి మాటికి చేతి గిదియారం చూసుకుంటున్నాడు. అతని వాలకం చూస్తే ఎవరి కోసమో నిరీక్షిస్తున్నట్టుంది.

దూరం నుంచి సూటుర్ వస్తోంది. హెచ్చెల్ట్ ఫోకన్ చెన్నకేశవరెడ్డి ముఖం మీద నేరుగా పడుతోంది. వెలుగు భరించలేక కథ్యమాతలు పడ్డాయి. ముఖానికి చేతులు అడ్డం పట్టుకుని “ఎవర్కా అది?” అన్నాడు గట్టిగా. అతనికి కోపం వచ్చింది. రోడ్డు మీద పోయే వాడు పోకుండా తన మీదకు లైట్ ఫోకన్ చేయడం ఏమిటి?

సూటుర్ వంతెన దగ్గర ఆగింది.

“ఏంది రెష్టీ? ఈ యాళప్పుడు ఇక్కడ కూర్చున్నావ?” అడిగాడు శంకరయ్య సూటుర్ మీద నుంచే.

“నువ్వు! శంకరయ్య! ఎవడో అనుకున్నా!” నవ్వుడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“నేనే. వేరే ఎవరైనా నీ ముఖం మీద లైటింగ్ నే

వారుకుంటావా? పీక పట్టుకోవూ!” అన్నాడు శంకర్యు.

“యాడనుంచొస్తున్నావు?” అడిగాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“మా ఆవిడ పుట్టింటికి వెల్లిందిలే! ఇంటికెళ్లి ఏం చెయ్యాలని ఫస్ట్సో సినిమా కెళ్లస్తున్నా!”

“అదన్నమాట సంగతి. పెళ్లం పూర్తె సినిమాలు, పీకార్డు...” అని నవ్వాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“అంతేగా మరి? నువ్వేంది యాడ చీకట్లో?”

“ఏం లేదలే!”

“మా ఇంటి కెళ్లండా! మందు కొడదాం. పోతా పోతా బిర్యానీ పేకెట్లు తీసుకుపోదాం” అన్నాడు శంకర్యు.

మందు, బిర్యానీ మాట వినగానే చెన్నకేశవరెడ్డి నోట్లో నీళ్లూరాయి. వాచిలో టైము చూసుకుని “వీడింక దొరికెట్లు లేదు. పద...” అని వంతెన మీద నుంచి లేచి వచ్చి సూటుర్ ఎక్కాడు.

“ఎవడు వాడు?”

“చెప్టాలే పద”

శంకరయ్య సూటుర్ స్టార్ చేసాడు.

* * *

శంకర్యు ఇంట్లో మందు కార్బూకమం మొదలైంది. మూడో రొంధ్ఱోకి వచ్చాక “అంకమ్మ గుడి దగ్గర ఎందుకు కూచున్నానో తెలుసా? గుడుంబా సాంబయ్య కోసం” మొదలుపెట్టడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“గుడుంబా సాంబయ్య కోసమా? వాడితో నీకేం పని?” అశ్వర్యపోతూ అడిగాడు శంకర్యు.

“నువ్వు నా క్లోజ్ ఫ్రెండ్సి. నీ దగ్గర దాపరికం ఏందిగాని, నిజం చెప్పున్నా... అంకమ్మ తల్లిమీద ఒట్టు. నాగరత్నాన్ని సఫా చేయించాలనుకుంటున్నా!” సిరియస్గా అన్నాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“నాగరత్నము...?”

“అదేనోయ్! మా నాన్న వుంచుకున్నావిడ.”

“అర్థమైందిలే” అన్నాడు శంకరయ్య విస్తుగ్గానెత్తి సించేస్తా.

“అది చస్తేగాని పీడాపోదు” కసిగా అన్నాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“నాగరత్నం ఏం చేసింది?” అడిగాడు శంకరయ్య.

“మా నాన్న కర్ణరోజు నువ్వుచ్చావుగా?”

“ఆ...”

“అప్పుడే సుబ్బావయ్య మధ్యవర్తిగా వచ్చాడు. నువ్వు చూసేవుంటావు అతగాడిని. నీరుకావి పంచె, చొక్కాతో వుంటాడప్పుడూ!”

“సుబ్బావయ్య నాకెందుకు తెలీదూ! కొన్నిలంగా గూడా చేసాడు. పెద్ద లిటిగింటో...!”

“ఆ... నాగరత్నం సంగతేమిటని అడిగాడు. మీ నాన్నని నమ్ముకుని ఇరవై ఏళ్ల నుంచి వుంది. ఆవిడకి

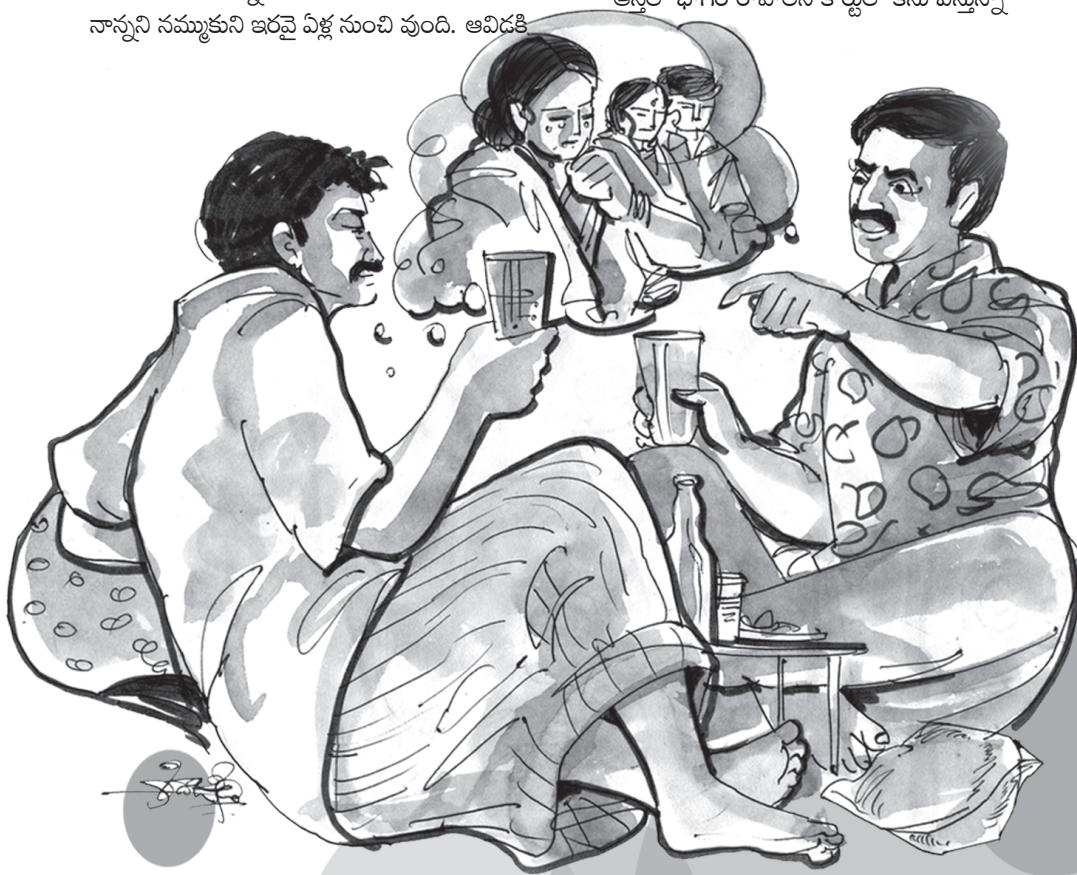
ఇద్దరు పిల్లలు. కొడుకు చదువు మధ్యలో వున్నాడు. కూతురు పెళ్లి చెయ్యాలి. ఆవిడ జీవనం... అని మొదలెట్టాడు. ఆయన బతికినన్నాళ్లు పీక్కుతిన్నది ఇప్పుడింకేం ఇయ్యాల? అని మా అమ్మ తిట్టింది. చిలి గప్పగూడా ఇచ్చేది లేదని మా మేనమామలు తెగేసి చెప్పేసారు. అదట్లా కుదురిద్దిలే... మళ్లీ కూచుండామని చెప్పి పోయాడు సుబ్బావయ్య”.

“మళ్లీ వచ్చాడా?” అడిగాడు శంకరయ్య.

“రాలేదు గాని ఏదో గూడుపురాణి చేస్తున్నాడు. నాగరత్నానికి పిల్లోడు పుట్టినప్పుడు ఆసుపత్రిలో పిల్లలు పుట్టకుండా మా నాన్న సంతకం పెట్టి ఆపరేపన్ చేయించాడంట. పిల్లల్ని సూళ్లో చేర్చించినప్పుడు తనే తండ్రినని మానాన్న సంతకులు చేసాడట. అవన్నీ బైటకు తీయస్తున్నారని తెలిసింది”.

“అంతేమరి. వాళ్ల ప్రయత్నాలు వాళ్ల చేసుకుంటారు గదా?” అన్నాడు శంకరయ్య.

“ఆస్తిలో భాగం రావాలని కోర్టులో కేసు ఏస్తున్నా

రని తెలిసింది”.

“రాజీ కుదరకపోతే ఎవరైనా అంతే?”

“వుంచుకున్నదానికి ఆస్తిలో హక్కు వుంటుందా? తిరపతిరెడ్డి పెళ్ళిచేసుకోలేదుగా! ఇచ్చేదేం లేదంటు న్నారు మా వాళ్తంతా”.

“మీవాళ్తట్టగే అంటార్లే!”

“ఏంది శంకరయ్యా! నువ్వుగూడా అట్టా మాట్లా డతావేంది? మా వాళ్తానేది నిజమేగా! ఉంచుకున్న దానికి ఆస్తిలో హక్కుంటుందా?”

“ఏంది రెడ్డి! అంత కోపం? నేనేవన్నాను. మీ వాళ్తు నిన్ను సపోర్చు చేస్తారు. మామూలే. కాని రేపు నాగరత్తుం కోర్టులో కేసు వేస్తే తిరిగేది నువ్వు. అవిడకు కూడా భాగం ఇవ్వాలని తీర్చు వస్తే పంచి ఇవ్వాల్సింది నువ్వు. మాటలకేం నేనూ చెప్పాను” అన్నాడు శంకరయ్య.

“సర్గేగాని. ఉంచుకున్నదానికి ఆస్తిలో భాగం ఇవ్వమని కోర్చు తీర్చు ఎట్లా యిస్తుది?”

“ఉంచుకున్నదని మీరు అంటున్నారు. నాకు ఘలనా గుడిలో పుస్తే కట్టాడు. నేను రెండో పెళ్లాన్ని అని నాగరత్తుం సాక్షాతు ప్రవేశపెడుతుంది. అంతే గానీ నేను తిరపతిరెడ్డి వుంపుడుకత్తెనని కోర్చులో ఒప్పుకుంటుందా?” నవ్వాడు శంకరయ్య.

“అట్లాంటి మెలికలేవో పెడతాడు సుబ్బారామ య్యా. నాకు తెలుసు. అందుకే నాగరత్తొన్ని, దాని పిల్లల్ని చావగొట్టించాలని నిర్ణయించుకున్నా! గుడం బా సాంబయ్యకి అప్పజెప్పే ముత్తానికి సఫా చేస్తాడు. పిడా విరగ్డైపోద్ది” కసిగా అన్నాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

పకపక నవ్వాడు శంకరయ్య.

“ఏందబ్బా అట్లా నవ్వుతావు?” చిరాకుగా అన్నాడు చెన్నకేశవరెడ్డి గ్రాసు పైతెత్తి విస్తు ఖాళీ చేస్తూ.

“నవ్వుక ఏడవమంటావా రెడ్డి! నువ్వింత తెలివి తక్కువోడిపనుకోలేదు” అన్నాడు శంకరయ్య.

తెల్లబోయి చూసాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“క్రైమ్ నెప్పర్ హేసన అన్నారు. నిజం నిప్పులాం టిది అని కూడా అన్నారు. గుడుంబా సాంబయ్యతో నాగరత్తొన్ని, ఆమె పిల్లల్ని చంపిస్తావు. బాగానే

వుంది. పీడా విరగ్డైందని నువ్వు హోయిగా నిడ్ర పోతావు. ఎన్నాళ్తు? హత్యకేసు అంత తేలిగ్గా కొట్టే స్తోరా పోలీసులు? నాగరత్తొన్ని ఆమె పిల్లల్ని చంపడానికి కారణం ఏమిటి? వాళ్తకి శత్రువులు ఎవరు? వాళ్తు చావడం వలన ఎవరికి లాభం? అని కూపీ లాగుతారు. పర్సెఫ్క్స్ గా హత్యచేసిన వాడెవడూ ఈ లోకంలో పుట్టేదు. ఏదొక పొరపాటు చేస్తాడు. అది హంతుకుడిని పట్టిస్తుంది. అట్లా గుడుంబా సాంబయ్య దొరికిపోతాడు. నాగరత్తుం మీద సాసుభూతి చూపించే వాళ్తు వుంటారు. అన్ని వేళ్తు మీ మీద అనుమానం చూపిస్తాయి. ఘలితం ఏమిటం టే నువ్వు, మీ అమ్మ, మేనమామలు జైలుకి వెళ్తారు” చెప్పాడు శంకరయ్య.

చెన్నకేశవరెడ్డి పులిక్షిప్పడ్డాడు. శంకరయ్య మాటలికి తల తిరిగినట్లయింది. మత్తంతా దిగిపోయింది. అయిమయంగా చూసాడు.

అతను అలోచనలో పడిపోయాడని గ్రహించిన శంకరయ్య “నాగరత్తుం చేసిన తప్పేంటి?” అని ప్రశ్నించాడు.

“మా నాస్తికి పెళ్లయింది, పిల్లలున్నారు. అటు వంటి వాడిని లోబరుచుకోవడం తప్పుకాదా? ఇరవై పెళ్లపాటు తనను, తన పిల్లల్ని పోషించాడు. తృప్తి లేదా? చచ్చిపోయాడిక. ముమ్మల్ని వదిలేయకుండా అస్తిలో వాటాకావాలని పీడించడం ఏమిటి?” అవే శంగా అన్నాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“అవిదే మీ నాస్తిని లోబరుచుకుండని నీకేం తెలుసు? భర్త పోయిన ఆడది. పిల్లా జల్లూ లేని ఒంటరిది. అందంగా వుంది. కోడ పయసలో వుందని మీ నాస్తి ఆవిధి త్రాప్ చేసి, మాయ మాటలు చెప్పి లొంగిదీసుకొని వుండచ్చుగా? మీ నాస్తి తప్పు ఏం లేదా?” అన్నాడు శంకరయ్య.

“మా నాస్తి మగాడు...” ఏదో చెప్పబోతున్న చెన్నకేశవరెడ్డిని అడ్డుకుని “రెడ్డి! మగాడ్చి అని అహం కారంతో ఏం చేసినా చెల్లే రోజులు పోయాయి. రేపు కోర్చులో నాగరత్తుం పిల్లలు మా నాస్తు పుట్టులేదు, అవిడ తిరుగుబోతు అని మీరు వాడించొచ్చు. కాని ఇప్పుడు రక్షసంబంధాన్ని తేల్చే డి.యస్.ఎ. టెస్టులు వచ్చాయి. మీ నాస్తి ద్వారానే అవిడకు పిల్లలు

పట్టారనే సత్కాన్ని తేలుస్తాయి” అన్నాడు శంకరయ్య.

“ఏమో! నాగరత్తుం వ్యవహారం మాకు నష్టడం లేదు. ఆస్తిలో భాగం ఇచ్చేది లేదు.”

రెడ్డి! ఎంతసేపు నువ్వు మీ వైపు నుంచే ఆలో చిస్తున్నావు. నాగరత్తుం వైపు నుంచి గూడా ఆలో చించు. ఇరవై వెళ్లి మీ నాస్తి ప్రాపకంలో వుంది. ఆవిడ్చి భార్యగా భావించాడు. పోషించాడు. పిల్లల బాధ్యత తీసుకున్నాడు. హరాత్తుగా పోయాడు. ఇక తను ఎలా బతుకుతుంది? పిల్లల పరిస్థితి ఏమిటి? వాళ్ల భవిష్యత్తు ఏమిటనే ఆందోళన సహజంగదా?”

చెన్నకేశవరెడ్డి కొంచెం సేపు మానంగా వుండి పోయాడు. గ్లాసులోకి విస్మీ వంచుకోబోతుంచే శంకరయ్య అడ్డువడ్డాడు.

“రెడ్డి! ఇక తాగడం వద్దులే. ఓవరైంది. బిర్యానీ తిందాం” అన్నాడు.

“ఇదే లాస్ట్ రోండ్...” అంటూ గ్లాసులోకి విస్మీ వంచుకున్నాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

కానేపైన తర్వాత ఇద్దరూ బిర్యానీ తిన్నారు. తిన్నుంత సేపు ఏమీ మాటలు జరగలేదు. చెన్న కేశవరెడ్డి వాచీ చూసాడు. పదకొండు దాటింది.

“ఇక ఇంటికి పోతానోయో!” అని లేచాడు చెన్న కేశవరెడ్డి.

“ఇంత రాత్రివేళ ఇంటికేం పోతావులేవోయ్! ఇక్కడ పడుకని పొడ్డునే పోదువుగానిలే? మందు గూడా ఎక్కువే తాగావు. అంత దూరం తూలుకుం టూ ఏం పోతావు?” అన్నాడు శంకరయ్య.

“మా ఆవిడ గొడవ చేస్తుంది. ఇప్పుడే వస్తునని అస్తున గూడా తిని రాలేదు. నా కోసం ఎదురు చూస్తుంటుందేమో?

“ఈ రాత్రికి రానని ఫోన్ చెయ్యి.”

“ఎందుకూ? నన్ను సూచుటర్ మీద ద్రావ్ చెయ్య రాదూ?”

“తాగి సూచుటర్ నడుపడం ఎందుకు? రోజులన్నీ మనవి కాదు. ఏదైనా యాక్సిడెంట్ జరిగితే, తాగి ట్రైవ్ చేసాడని కేసవుతుంది. పరువపోతుంది. ఎందుకొచ్చిన గొడవ?” అన్నాడు శంకరయ్య.

చెన్నకేశవరెడ్డి టెలిఫోన్ దగ్గరక్కి రిసీవర్ ఎత్తి ఇంటికి ఫోన్ చేసాడు.

* * *

మర్మాడు ఉదయం చెన్నకేశవరెడ్డి నిద్రలేచేనంకి శంకరయ్య వంటగదిలో వున్నాడు.

“ఏంది రెడ్డి రాత్రంతా మెసల్నానే వున్నావే! కొత్త చోటు కాబట్టి నిద్రపట్టి వుండదు” అన్నాడు శంకరయ్య కాఫీ కప్పు అందిస్తూ.

“అదేం కాదుగాని సరిగా నిద్రపట్లలా... నువ్వు అన్న మాటలనీ చెవుల్లో మోగుతూ వుండాయిబ్బా! ఒకటే ఆలోచన్లు. నువ్వున్నట్టే హత్యకేసులు ఎట్లాగో ఔటపడక తప్పునిస్తా వుంది. ఎందుకిచ్చిన గొడవ? అ నాగరత్తుం మొభాన ఇంత పారేస్తే పోతుంది గదా! అని అనిపిస్తావుంది” అన్నాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“నేను మొత్తుకున్నది అదేగదా రెడ్డి! ఎంతైనా మీ నాస్తికి పట్టిన పిల్లలు. రక్తసంబంధం గదా! వాళ్లు బాగుండాలని కోరుకోవాలి గాని మర్దర్ చేయించాలనే ఆలోచన తప్పగాదా?”

చెన్నకేశవరెడ్డి సాలోచనగా తలవూపాడు.

“నాగరత్తుం మీ ఆస్తిలో వాటా ఏం కోరడం లేదు. బతుకడానికి దారి చూపిస్తే చాలు. పిల్లలు ఎట్లాగో గట్టిక్కితే సంతోషిస్తుంది. ఇందులో మీకు పోయేది ఏంది రెడ్డి! మీకు వ్యాపారం వుంది. ఆస్తులున్నాయి. కోటికి పడగలెత్తారు. అందులో ఇంత తీస్తిన్నే మీకేం లెక్కలోది కాదు. ఉప్పు, పప్పు కింద లెక్క” అన్నాడు శంకరయ్య.

“సర్లే శంకరయ్యా! నువ్వు మంచిమాటే చెప్పొవు. కేసుల్లో ఇరుక్కుని డబ్బు తగలేనే దానికంటే, నాగరత్తుం మొభాన ఇంత కొడితే గొడవ వదిలిపోతుంది. నువ్వోక పనిచెయ్యి. సాయంకాలం ఆ సుబ్బరావ య్యని పిల్లుకుని మా ఇంటికి రా! నాగరత్తాన్నికి ఏం చేస్తే బాగుంటుందో అడిగి సెటిల్ చేధ్యాం. నేనీ లోపల మా అమృకి నష్టజెప్పాను. ఏమంటావు?” అన్నాడు చెన్నకేశవరెడ్డి.

“శభావ్ రెడ్డి! అట్లాగే చేధ్యాం. నేను సుబ్బరావ య్యను తీసుకుని మీ ఇంటికి వస్తాను” అని శంకరయ్య స్నేహితుణ్ణి మెచ్చుకున్నాడు.